

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3555/2024
02.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дарко Пешић, адвокат из ..., против туженог „Kromberg & Schubert Srbija“ ДОО Крушевац, чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат из ..., ради исплате и уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 846/24 од 04.07.2024. године, у седници одржаној 02.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 846/24 од 04.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 609/21 од 08.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћеног прековременог рада и рада суботом и недељом, у периоду од 02.07.2018. године до 31.03.2021. године, исплати појединачне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име тужиоца уплати доприносе надлежним фондовима, на износе наведене ставом првим изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 225.654,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 846/24 од 04.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 27.05.2021. године. Вредност предмета спора је 231.246,63 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**